

Näen sinut omenapuun alla!

Eräälle tuttavalle oli tästä hetkestä muodostunut kuva, kuin eläisimme viimeistä päivää. Kaikilla tuntuu olevan kiire, toiset pelkäävät, jotkut ahnehtivat. Yhtä aikaa kuuluu sanomia elämän uhkista ja pörssiyhtiöiden huipputuloksista. Me törmäämme arjen hankinnoissa kallistuneisiin hintoihin. Monilla on huoli tulevaisuudesta, sähkönhinta ja lainojen korot mietityttävät monia. Kyllästymiseen asti toistetaan sanoja lajikato, metsäkato, biodiversiteetti, hiilidioksidi jne. Kun lisätään viestit sodasta ja maamme velkaantumisesta, niin kuvaan viimeisestä päivästä on helppo yhtyä. Negatiiviset viestit piirittävät meitä.

Elämme aikaa vuodesta, jolloin luonto antaa satonsa. Tänä vuonna viljasato on hyvä, parempi kuin edellisinä vuosina. Suot tarjosivat hyvän hillasadon. Mustikkaa löytyi sieltäkin, missä sitä ei normaalisti ole. Puolukkasato näyttää hyvältä ja sieniäkin löytyy niitä kerääville. Kiitoksen ja ilon aiheita!

Vieraillessani Virossa, kävin tapaamassa 82-vuotiasta Toivoa. Toivo on omenapuutarhassa tutkijana. Toivo esitteli erilaisia omenalajikkeita, leikkasi käyräteräisellä puukolla omenasta viipaleen maistettavaksi ja muisteli Lutherin käskeneen istuttaa omenapuu, vaikka tietäisi huomenna maailman lopun tulevan. Kun Nooa uhrasi Jumalalle, niin Jumala haistoi lepytyshajun ja ajatteli sydämessään ” Niin kauvan kuin maa seisoo, ei pidä kylväminen ja niittäminen, vilu ja helle, suvi ja talvi, päivä ja yö lakkaaman.”

Johanneksen evankeliumissa kerrotaan, kuinka Jeesus kutsui opetuslapset seuraamaan häntä. Kun opetuslapsi Natanaelia kutsuttiin, niin Jeesus sanoi hänelle: ”ennen kuin Philippus kutsui sinua fikunapuun alla ollessas, näin minä sinun.” Jeesus näki, millä paikalla Natanael seiso. Olikohan se puu paratiisin kielletty puu? Mekin saamme luottaa siihen, että Jumala, kaiken luoja, näkee minut sille paikalle, jossa seison. Se paikka voi tällä hetkellä olla synnin, epäilyksen, murheen, huolen tai väsymyksen kuormittama. Muistathan, että vielä tässäkin ajassa kiirii sanoma valkeudesta. Se on muuttumaton ilosanoma, jossa synnit saa uskoa anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Laulujen laulussa on sanat ” Kuka on se, joka korvesta tulee, ja nojaa ystävänsä päälle? Omenapuun alla minä sinua herätän”.

Pasi Peltokorpi